

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitulum X. Possessiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62482)

Accipiens prædium Ecclesiæ illegitimè alienatum in pœnam pretium amittit, nisi bona fidei emptor fuerit, aut de evictione caverit, quibus in casibus à malè alienante repetere pretium potest.

Notandum primò. In quibus Ecclesijs præbendæ distinctæ sunt, & singulis Canonicis assignata prædia, non possunt Canonici singuli ea in perpetuum locare, sine juris solemnitatibus, & Capituli consensu, ac superioris licentia; nam hæc prædia, quo ad proprietatem non sunt beneficiarj v. g. Canonici, sed sunt Ecclesiæ; usufructus autem tantum pertinet ad beneficiarium. Notum autem est, quòd locatio expirat per mortem usufructuarij, quia resolutio jure dantis, resolvitur jus accipientis. *L. lex. ff. de pignoribus.* Et hæc ratio ostendit, quòd si beneficiarius prædium præbendæ suæ etiam ad paucos tantum annos v. g. sex, locaverit sine auctoritate legitima, ante finitum tempus moriatur, locatio revocetur, prout hic docet *Abb. n. 2.*

Notandum secundò. Qui Ecclesiasticum prædium contra jura seu illegitimè alienatum accepit, in pœnam, pretium, aut pensionem amittere debet, *argum. hujus* & habetur in *L. jubemus 14. §. sane C. de sacrosanctis Ecclesijs.* Si tamen bonæ fidei emptor, aut conductor solvit, repetere potest ab eo, qui secum contraxit, videlicet Beneficiario, aut Prælato. *Argum. L. si fundum 27. C. de evictionibus.* Imò etiam ab Ecclesiâ, quatenus inde locupletior facta est, *i. de deposito.* cum æquitas non permittat aliquem cum alterius detrimento fieri locupletiozem *L. nam hoc. 14. ff. de conditione indebiti,* & tradit *Gl. in cit. §. sane.* Sed et si malâ fide, sive sciens emiserit, aut conduxerit quis Ecclesiasticum prædium, si tamen de evictione pactus est, si bique cavit, pretium, vel pensionem solutam recuperare potest ab alienante v. g. Prælato *cit. L. si fundum,* & sumitur *ex hoc c.* quando generatim dicitur, si pensio soluta

colonis restitui debeat, ad ejus restitutionem compellendum esse alienantem, quia delictum personæ non debet in damnum Ecclesiæ redundare *reg. 76. in 6.*

CAPITULUM X.

Possessiones.

PARAPHRASIS.

Episcopus non debet alienare possessiones ad mensam suam, vel Capituli sui pertinentes: neque Ecclesias, in quibus Monachi ministrare consueverunt, Clericis vel Laicis assignare.

SUMMARIUM.

Beneficia regularia non debent conferri Clericis secularibus.

Notandum primum. Possessiones, quæ mensæ Episcopali, vel Capitulari incorporatæ sunt, alienari non debent *c. ut super 8. hoc tit.*

Notandum secundum. Ecclesiæ & beneficia regularia, seu quæ longissimo tempore à regularibus administrabantur, non debent ab Episcopo Clericis secularibus attribui, multò minus Laicis; consentit *c. cum de beneficio 5. de præbendis in 6.* ubi id docui. Idemque sentiendum est, si regularia beneficia jure devolutionis conferantur *Clement. unica de supplenda negligentia,* &c. ibi: *quæ consueverunt per seculares Clericos gubernari, secularibus Clericis, aliâ verò, quæ Religiosis duntaxat committi sunt solita, vel conferri, Religiosis monasteriorum conferendo;* ex quo regulam colligit *Abb. hic in fine c.* quod non major est potestas in eo, qui successit, quàm in eo, qui neglexit.

CAPITULUM XI.

Ad nostram.

PARAPHRASIS.

Cùm monasterium Tusense maximis debitis gravatum esset, Abbas, & Conventus

Gg ;

tus